František z Assissi - Nos, Pepa

```
    D         A         Hmi A
1. Pomalu jde olivovým hájem
      D            A             Hmi A
   vzhůru do hor, do své poustevny,
      D         A       Hmi A
   vzduch voní mátou a rájem,
    D                    A              Hmi A
   jako bychom byli bývali s ním šli i my.
2. Bez jídla a s jediným přáním:
   poznat pravdu, tu nejvyšší,
   poznat, co je jenom pouhým zdáním,
   čekat, až Bůh prosby vyslyší.
      G         D          A              Hmi
R1: František z Assissi a ti, co ho měli rádi,
     G       D                A        Hmi A
    Ruffino, Angelo, všichni jeho kamarádi.
3. Za blázna byl pro svoji pokoru,
   papež ho poslal vyválet se s prasaty,
   všechna příkoří však snášel bez odporu,
   zkusme si představit, co bychom dělali já a ty.
4. Papežovi se pak zdálo o borcení chrámu,
   v tom snu uviděl postavu jasně jak den,
   podpírala svým tělem chrámovou bránu,
   o Františkovi byl tenhleten sen.
R2: František z Assissi a ti, co ho měli rádi,
    Gineppro, Masseo, všichni jeho kamarádi.
5. V horách za městem je díra ve skále,
   tam bydlíval za svého života,
   teď jeho tělo odpočívá v katedrále,
   takto se odměňuje lidská dobrota.
6. Ptáci štěbetají, cikády zpívají, oslík hýká,
   lidi si plní kapsy, auta popojíždějí, hluk ve městě,
   dej ruku na srdce a zkoumej, zda se tě to taky týká,
   tenhleten příběh z roku jedentisíc dvěstě.
R1:
R2:
```